

Dívám se na Ježíše, jak jedná se ženou, o které všichni věděli, že je hříšná a že si - podle Zákona - zaslouží nejvyšší trest. (Jan 8,5) Dívám se na Ježíšův přístup k mnoha dalším lidem, i ke mně samotnému... Někdo to krásně shrnul, že **Ježíš nás přijímá takové, jací jsme.**

Sleduj se mnou i další Ježíšovy kroky s těmi, které přijímá takové, jací jsou. Té hříšné ženě kupříkladu říká:

- „Jdi a od této chvíle **již nehřeš.**“ (Jan 8,11)
- Jiné zve: „**Pojď za mnou**“ (Marek 1,17)
- A další posílá: „**Jdi...**“

Z těchto - a z mnoha dalších výroků - je jasné, že Ježíš nás přijímá takové, jací jsme, ale **nechce nás takovými nechat!**

Jak nás ovlivňuje Ježíšova blízkost? V čem jsme jiní, než když nás Ježíš povolal? V čem nás Ježíš proměnil za uplynulých pět let? A co jsme se od Něj naučili za poslední rok? I právě teď Tě přijímá takového / takovou, jaký/á jsi! Ale nechce Tě takového / takovou nechat. Kam Tě volá? K čemu tě vyzývá?